

עת"א 2030/10/20 - מוחסן אחמד נגד היחידה לשחרור ממאסרים קצרים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

28 אוקטובר 2020

עת"א 2030-10-20 אחמד(אסיר) נ' שב"ס - היחידה למאסרים קצרים

בפני כב' הנשיא אברהם אברהם, אב"ד

כב' השופט חנא סבאג

כב' השופטת אילונה לינדנשטראוס

מוחסן אחמד

העותר

ע"י ב"כ עוה"ד אלינור טל

נגד

המשיבות

1. היחידה לשחרור ממאסרים קצרים

2. מדינת ישראל

עתירה נגד החלטת היחידה לשחרור ממאסרים קצרים מיום 24/9/20

פסק דין

העותר נושא עונש של שנת מאסר בפועל. זה הוא לו מאסרו השלישי מאחורי סורג ובריח. שלושת עונשי המאסר נגזרו עליו בעקבות הרשעתו בעבירות תעבורה, ביניהן נהיגה בלא רישיון נהיגה, ונהיגה בזמן פסילה.

משמלאו שני שלישים לנשיאה בעונש המאסר דנה המשיבה בשחרורו של העותר, ודחתה את בקשתו להשתחרר על תנאי. ביסוד החלטת המשיבה עמד עברו הפלילי של העותר בתחום התעבורה, שני מאסריו הקודמים - אף הם בשל הרשעה בעבירות תעבורה, והפרת האמון שניתן בו לאחר ששוחרר על תנאי ממאסר קודם, וחזר בכל זאת לעבור עבירות. לכך הוסיפה המשיבה את מסוכנותו אם ישוחרר, בשל המשך עיסוקו בפלילים.

על החלטה זו מלין העותר בעתירתו שלפנינו, בה הוא מתאר את מצבו האישי והמשפחתי, ובכלל זה העובדה שאשתו ילדה את בנם בעת שהותו בכלא, ולקתה בדיכאון לאחר לידה. היא מתמודדת לבדה עם גידול בנם התינוק, על כל הקושי הכלכלי הנגרם מכך, במיוחד בעת משבר הקורונה. כל פרנסתה היא מקצבת הבטחת הכנסה מן הביטוח הלאומי. לכך מוסיף העותר את החרטה אותה הביע בעת שנגזר דינו בהסדר טיעון, והתהליך הטיפולי שעבר בבית הכלא, שאף שהתאפיין בעליות וירידות, עתה סבורים גורמי הטיפול כי הוא "אסיר רציני ומחויב לטיפול ושינוי אורחות חיו". לבסוף מזכיר העותר את העובדה שרש"א הכינה עבורו תכנית שיקום.

המשיבה מבקשת לדחות את העתירה.

לאחר שעיינו בכלל החומר שהובא לפנינו, ושקלנו בטענות הצדדים, מצאנו לדחות את העתירה, משלא יכולנו לראות

בה חוסר סבירות קיצוני. כל הנתונים הצריכים לעניין עמדו לנגד עיניה של המשיבה, לרבות הטענות השונות שמעלה עתה העותר, וזו עשתה שימוש בסמכות הנתונה לה, ודחתה את בקשתו להשתחרר על תנאי. בתמצית רבה נציין, כי עניין לנו בעברין חזרתי בכל הנוגע לעבירות תעבורה, שנושא עתה את מאסרו השלישי בפועל מאחורי סורג ובריח. העבירות אותן עבר הן מן החמורות שבדיני התעבורה, כאלה המצביעות הן על מסוכנותו של העובר אותן, והן על אי כיבוד החוק, והדברים מכוונים בעיקר לנהיגה בפסילה. ביסודו של השחרור המותנה עומד האמון הניתן באסיר המשתחרר. בענייננו התקשתה המשיבה ליתן בו אמון, נוכח העובדה שהוא חוזר ועובר עבירות, בתוכן עבירות של נהיגה בפסילה. לכך נוסף כי בעבר הוא שוחרר על תנאי, ובכל זאת חזר לסורו. לבסוף נציין, כי מן המידע המודיעיני שהובא בפני המשיבה (ובפנינו) עולה מעורבות של העותר בפלילים, ומכאן הסכנה הנובעת ממנו אם ישתחרר על תנאי.

סיכומם של דברים, אכן ניתן להצביע על יסודות אחדים העשויים לתמוך בשחרורו של העותר, ובעיקרם - התהליך הטיפולי שעבר בין כתלי בית הסוהר. אלא שמנגד עומדים טעמים כבדי משקל המוליכים למסקנה הפוכה. המשיבה שקלה את כל אלה, ובערבו של יום הגיעה לכלל דעה כי אין לשחררו על תנאי. לא נוכל לומר על החלטה זו כי היא בלתי סבירה באורח קיצוני.

על כן אנו דוחים את העתירה.

ניתן היום, י' חשוון תשפ"א, 28 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.

אילונה לינדנשטראוס ,
שופטת

חנא סבאג,
שופט

אברהם אברהם,
נשיא